

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *B286 1/08*

Nr 2260.

Kl. 80 a 46.

„Steinag“ Aktiengesellschaft für Kalksandsteinziegel und Kunststein-Industrie
(Wiedeń, Austrija).

Przyrząd do wstrząsania betonu.

Zgłoszono 15 czerwca 1920 r.

Udzielono 17 czerwca 1925 r.

Pierwszeństwo: 17 października 1913 r. (Austrija).

Wynalazek dotyczy odmiany przyrządów do wstrząsania betonu, przy których płyta wstrząsana zostaje wprowadzana w ruch zapomocą uderzeń, następujących w różnych miejscach i w różnych odstępach czasu kolejno ku górze i ku dołowi, i ma na celu zwiększenie działania wstrząsającego.

W angielskim patencie Nr 7153 A. D. 1908 zaproponowano umieszczenie form do wstrząsania na stole wstrząsającym przesuwalnie, przyczem stół posiada na dolnej stronie drążek zębaty lub falistą szynę, pod którą poruszają się kółka dolnego ruchomego stołu, a przez to wprowadzają stół wstrząsany w pionowe wahania. Przy tem urządzeniu wstrząsają się formy tylko w pio-

nowym kierunku, w poziomym zaś nie występują żadne uderzenia.

Według wynalazku, podłoże do form, które mają być wstrząsane, jest swobodnie przesuwane tam i zpowrotem, w kierunku swej długości, na płycie do wstrząsania zapomocą wałków, kółek lub innych toczących się ciał na stole, wykonującym ruch przechylający. Ponieważ przesuwalność podłoża ograniczają oporniki, więc formy podlegają nie tylko uderzeniom pionowym, następującym w kierunku ku górze i ku dołowi, a wywołanym przechylaniem się belki, lecz także uderzeniom w kierunku poziomym. Częstki materiału, znajdującego się w formie, zostają przez to dokładniej wstrząsane, osiadają znacznie łatwiej, jak

również powietrze i woda wydzielają się dokładniej i, w ten sposób, nawet skomplikowane formy wypełniają się całkowicie.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku, przyczem przedstawiają:

Fig. 1 — widok boczny stołu wstrząsającego,

Fig. 2 — jego rzut poziomy,

Fig. 3 — jego widok końcowy,

Fig. 4 — przekrój podłoża dla form, prowadzonego na kółkach.

Płyta do wstrząsania lub rama *a* stoi na czterech stojakach *b*, luźnie w panwiach, na fundamencie *c*. W łożyskowym koźle *d* osadzona jest obrotowo belka *e*, której koniec zostaje wprowadzany w ruch wahadłowy zapomocą mimośrodowego *f*, osadzonego na wale napędnym *g*. Belka *e*, podtrzymuje poprzeczne belki *h*, *h*¹ ramy *a* do wstrząsania i podnosi ją kolejno jedną stronę do góry, dzięki czemu, belka pod działaniem tych uderzeń wykonywa ruch wahadłowy.

Rama *a* do wstrząsania tworzy jedną całość z dwiema nasadami *a*¹, w których przesuwają się, zapomocą kółek *k*, ruchem zwrotnym podłoża *i* do form.

Przy podniesieniu jednego końca ramy *a* do wstrząsania do góry belką *e*, podłoża *i* przesunie się na ramie do wstrząsania, przyczem kółka *k* uderzą o oporniki *l*.

Wskutek tego wstrząsają się formy także w kierunku poziomym.

Kółka *k* mogą, jak wskazuje fig. 4, posiadać osie obrotu i biec między pasami dwóch ceowników, z których jeden osadzony jest na przesuwalnym podłożu do form, drugi zaś na przechylającej się nasadzie ramy do wstrząsania. Kółka mogą również biec luźnie po górnej krawędzi ramy *a* do wstrząsania, nieposiadającej nasady, lecz opatrzonej tylko opornikami.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do wstrząsania betonu i podobnych mieszanin, przy którym płyta wstrząsana zostaje wprowadzana w ruch zapomocą uderzeń, następujących w różnych miejscach i w różnych odstępach czasu kolejno ku górze i ku dołowi, znamienny tem, że na płycie wstrząsanej znajduje się swobodnie przesuwające się w jedną i drugą stronę zapomocą toczących się ciał (*k*), podłoża (*e*) do form, przesuwanie się którego ograniczają oporniki.

„Steinag“ Aktiengesellschaft
für Kalksandsteinziegel
und Kunststein-Industrie.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

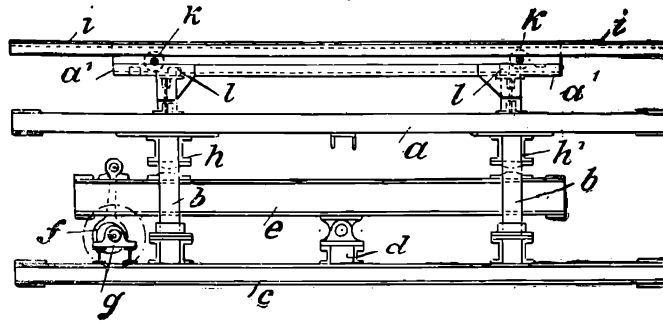

Fig. 2.

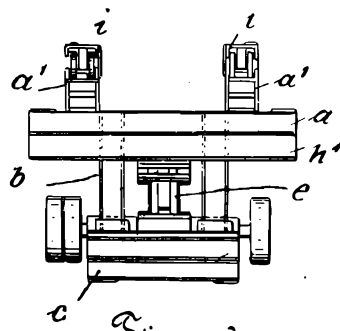
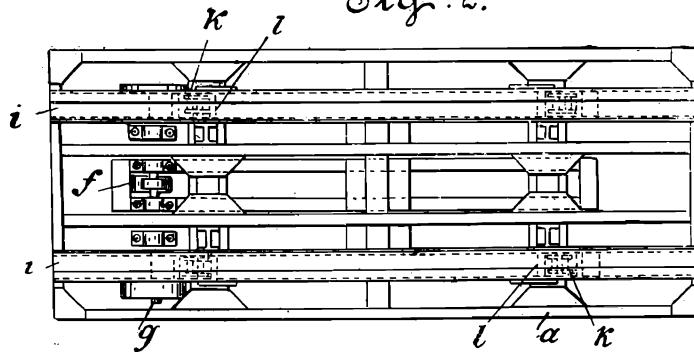

Fig. 3.

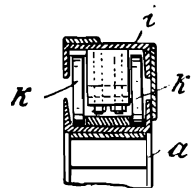

Fig. 4.